

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, van 26 juni 2001 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2001 is appelland in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juni 2001, verzonden op die dag, heeft de arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het met een kennisgeving vanwege de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de Staatssecretaris) daartegen aanhangig gemaakte beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 juli 2001, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 juli 2001 heeft de Staatssecretaris een reactie ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 2 augustus 2001, waar de Staatssecretaris, vertegenwoordigd door A.E.J.I. Kuhlmann, ambtenaar in dienst van het ministerie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In grief I betoogt appelland onder meer dat de rechtbank ten onrechte in de omstandigheid dat hem geen 24 uur na uitreiking van de asielbeschikking is gegund om Nederland te verlaten, geen grond heeft gevonden voor het oordeel dat de inbewaringstelling onrechtmatig is. Volgens appelland is hij ten onrechte binnen de hem bij de asielbeschikking gegunde vertrektermijn van 24 uur in bewaring gesteld.

2.1.1. Uit de stukken is het volgende gebleken. Appelland heeft op 28 mei 2001 in het aanmeldcentrum te Zevenaar een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 31 mei 2001 is deze aanvraag afgewezen. De beschikking is op 1 juni 2001 om 08:04 uur in het centrum aan appelland in persoon uitgereikt. Op diezelfde dag is hij om 09:20 uur in bewaring gesteld. In de beschikking is onder punt 5 "De rechtsgevolgen van deze beschikking" vermeld: "Betrokkene dient Nederland uit eigen beweging onmiddellijk - binnen 24 uur - te verlaten."

2.1.2. Ingevolge artikel 62, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) dient de vreemdeling, nadat zijn rechtmatig verblijf is geëindigd, Nederland uit eigen beweging binnen vier weken te verlaten.

Ingevolge het vierde lid van dit artikel kan de Minister, in afwijking van het eerste lid, de vertrektermijn verkorten tot minder dan vier weken in het belang van de uitzetting, of in het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid.

Paragraaf C3/12.2. van de Vreemdelingencirculaire 2000, zoals gewijzigd bij Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2001/10 (Stcrt. 2001, 62), vermeldt, voorzover thans van belang, het volgende.

“Op grond van artikel 82, tweede lid, in samenhang met artikel 62, vierde lid, in samenhang met artikel 45 van de Vw 2000, dient de vreemdeling Nederland onmiddellijk uit eigen beweging te verlaten. In hoofdstuk A4/4.1.4 is aangegeven dat de vertrektermijn in het belang van de uitzetting kan worden verkort, onder andere indien gegronde vrees bestaat dat de vreemdeling misbruik zal maken van het gunnen van een vertrektermijn door niet rechtmatig in ons land achter te blijven. Voor de gevallen waarin binnen het aanmeldcentrum (niet zijnde Schiphol) een asielaanvraag is afgewezen, geldt dat deze gegronde vrees aanwezig is. De vertrektermijn bedraagt derhalve nul dagen. (...). Zodra de Immigratie- en Naturalisatiedienst bericht van de rechtbank heeft ontvangen dat met een beroepschrift tijdig (dat wil zeggen binnen 24 uur) een voorlopige voorziening is gevraagd, blijft de uitzetting in beginsel achterwege, totdat de rechtbank uitspraak heeft gedaan.”

2.1.3. Ter zitting heeft de Staatssecretaris gesteld dat de voormelde mededeling in de asielbeschikking niet betekent dat appellant daarbij een vertrektermijn van 24 uur is gegund. De zin moet volgens de Staatssecretaris zo worden gelezen, dat appellant Nederland uit eigen beweging onmiddellijk - inhoudende een vertrektermijn van nul dagen - dient te verlaten, maar dat hij daarbij in de gelegenheid is gesteld om onmiddellijke uitzetting te voorkomen door binnen 24 uur een verzoekschrift tot het treffen van een voorlopige voorziening bij de rechtbank in te dienen.

2.1.4. De Afdeling ziet geen grond de mededeling in de asielbeschikking anders te lezen dan de Staatssecretaris. Niet kan voorts worden geoordeeld dat de mededeling, aldus gelezen, zich niet verdraagt met de hiervoor genoemde bepalingen van de Vw 2000.

2.1.5. Gelet op het vorenoverwogene, moet de conclusie zijn dat appellant niet een vertrektermijn van 24 uur is gegund, maar dat hem is aangezegd Nederland uit eigen beweging onmiddellijk te verlaten. Aangezien het betoog van appellant aldus feitelijke grondslag mist, faalt reeds hierom dit onderdeel van grief I.

2.2. Hetgeen overigens in grief I is aangevoerd, stelt geen rechtsvraag aan de orde die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeft. Dit kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Met dat oordeel kan, gelet op het bepaalde in artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, worden volstaan.

2.3. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000, voorzover thans van belang, stelt de Minister uiterlijk op de derde dag na de bekendmaking van een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 59, de rechtbank hiervan in kennis.

Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Algemene termijnenwet

(hierna: de Atw) wordt een in een wet gestelde termijn die op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

Ingevolge artikel 4, aanhef en onder c, van de Atw geldt deze wet niet voor termijnen van vrijheidsbeneming.

2.4. De Afdeling heeft eerder overwogen (uitspraak van 31 mei 2001, in zaak nr. 200102287/1, ter voorlichting van partijen in afschrift aangehecht) dat artikel 4, aanhef en onder c, van de Atw niet van toepassing is op de termijn, waarbinnen ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000, voorzover thans van belang, de Staatssecretaris de rechtbank van een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 59, in kennis stelt. Het andersluidende, op een verwijzing naar artikel 59a van het Wetboek van Strafvordering gebaseerde, betoog van appellant faalt, reeds omdat de termijn, neergelegd in voormeld artikel 94, eerste lid, niet is gerelateerd aan de maximale duur van de bewaring. Grief II treft evenmin doel.

2.5. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. E.A. Alkema en mr. M. Vlasblom, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. drs. M.P. Glerum, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

w.g. Glerum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2001

273-347.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,